

Végidei megtévesztések

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 1-2:3; Zsoltár 146:4;
2Korinthus 11:13-15; Jelenések 2:13, 24; 13:1-17

„hanem levettetett a nagy sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak neveznek, aki az egész földkerekséget megtéveszti, levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettek” (Jel 12:9, ÚRK).

Sátán már a mennyben, a levettetése előtt igyekezett megtéveszteni az angyalokat. „Lucifer eltávozott Isten közvetlen közeléből. Elment, hogy elégedetlenséget szítson az angyalok között. Munkáját titokban végezte, és egy ideig valódi szándékát az Isten iránti tisztelet látszata mögé rejtve igyekezett elégedetlenséget ébreszteni a mennyei lények között. A törvény ellen lázította őket. Azt állította, hogy e törvények szükségtelen korlátokat szabnak” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 425. o.).

Az Édenben a kígyó álcája mögé bújva csapta be Évát. Az egész történelem során, mind a mai napig, sőt még a millennium után is csaláshoz folyomodik (Jel 20:8), hogy elérje célját.

Sajnos sokkal okosabb, erősebb és fondorlatosabb mindannyiunknál, éppen ezért kell Jézusba és Igéjébe kapaszkodnunk, hogy megvédjük magunkat mesterkedéseitől! *„Ti pedig, akik ragaszkodtatok az Úrhoz, a ti Istentekhez, mindnyájan éltek e napig”* (5Móz 4:4). Az itt kimondott elv valóban igaz még ma is.

Ezen a héten az ördög leghatásosabb csalásai közül nézünk át néhányat, hogy megtudjuk, miként védekezhetünk ellenük.

A LEGNAGYOBB CSALÁS

A negyedév első tanulmányában szó volt arról a „kozmosz küzdelemről”, ami sajnálatos módon elért a földünkre is. Viszont még sok keresztény sem hiszi, hogy valóságos a nagy küzdelem, mivel nem hisznek Sátán létezésében, és ez probléma. Amikor a bibliaiszövegekben Sátánról vagy az ördögről van szó, az szerintük csupán a tudomány előtti kor kultúrájának megnyilatkozása, az, ahogyan régen magyarázni próbálták a gonoszság és a szenvedés létét a világban. Az emberiség ellen rosszakaratú terveket szövő, valóságos, természetfeletti lényt túlságosan sok ember úgy fogadja, mint a tudományos-fantasztikus regényeket, vagy mint a „Csillagok háborújából” Dart Vadert vagy a hasonlókat.

Mit tudhatunk meg a következő igeszakaszokból Sátán valóságos voltáról és a végidei eseményekben betöltött szerepéről? Jel 2:13, 24; 12:3, 7-9, 12, 17; 13:2; 20:2, 7, 10

A jelenések könyve megmutatja, hogy az utolsó időkben Sátánnak milyen nagy hatalma lesz a világ megannyi lakója felett. Nemcsak az üdvösségtől téríti el őket, hanem azt is eléri, hogy üldözzék azokat, akik hűségesek maradnak Jézushoz.

Minden „csalása” (2Kor 2:10) közül talán az a legnagyobb, hogy eléri: az emberek nem hisznek a létezésében. Hiszen ugyan ki keresne védelmet egy elsőpró erejű ellenséggel szemben, ha nem hiszi, hogy valóságos? Megdöbbentő, hogy hányan mondják magukat kereszténynek, miközben nem veszik komolyan az ördög valóságát! Ezt az álláspontot azonban csak úgy foglalhatják el, ha figyelmen kívül hagyják vagy alapvetően másként értelmezik azt a sok bibliai igehelyet, amelyek lerántják a leplet a gonosz manővereiről és cselszövéseiről, főként a végidőhöz közeledve. Legyen intő jel már pusztán az a tény, hogy a bőséges bibliai bizonyíték ellenére is annyian elvetik a valóságos Sátán létezésének gondolatát! Éppen ezért döntő, hogy megértsük, mit tanít a Biblia!

***A jelenések könyve* említést tesz Sátán cselszövéseiről, kiváltképp az utolsó időkben. Viszont minek a reményét találjuk Jel 12:11 versében? Milyen forrásból meríthetünk erőt az ördöggel szemben?**

KÉT NAGY TÉVEDÉS

Mit tudhatunk meg az alábbi versekből Sátán megtévesztő hatalmáról?

2Kor 11:13-15 _____

2Thessz 2:9-10 _____

Jel 12:9 _____

Jel 20:10 _____

Amint már egy korábbi tanulmányban megállapítottuk, Jézus figyelmeztette a követőit a végidei csalásokra. Különösen kiemelte azt, hogy lesznek majd hamis krisztusok és hamis messiások, akik „sokakat elhítenek” (Mt 24:5).

Persze nem csak a hamis krisztusok és hamis próféták jelentik azokat a végidei csalásokat, amelyektől óvakodnunk kell. Ellenfelünk a nagy küzdelemben számtalan cselhez folyamodik, hogy akit csak tud, megtéveszen. Keresztényként tudnunk kell róla, hogy miben mesterkedik, ami pedig csak a Szentírás ismeretéből, illetve a tanításainak betartásából származik.

Ellen G. White elmagyarázza, hogy mi a két nagy csalása: „E két nagy tévedéssel – a lélek halhatatlanságával és a vasárnap szentségével – fogja Sátán az embereket csalásainak foglyává tenni. Míg az előbbi a spiritizmus alapját rakja le, az utóbbi Rómával hozza közös nevezőre az embereket. Az Amerikai Egyesült Államok protestánsai elsőként fognak a szakadékon át kezet nyújtani a spiritizmusnak; és átnyúlnak a mélység felett is, hogy a római hatalommal kezet fogjanak. E hármas szövetség hatására ez az ország követni fogja Rómát a lelkiismeret jogainak sárba tiprásában” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 503-504. o.).

Sok évvel azután is, hogy Ellen White mindezt leírta, megdöbbentő látni, mennyire terjed ez a „két nagy tévedés” a keresztény világban!

Miért számít a bibliai igazságok ismerete és követése a legerősebb fegyvernek az ördög csalásaival szemben, kiváltképp az utolsó időkben?

A LÉLEK HALHATATLANSÁGA

Mit tanítanak a következő igeszakaszok a „holtak állapotáról”? Milyen erős védelmet kínálnak ezek a szövegek „a két nagy tévedés” egyike ellen? Zsolt 115:17; 146:4; Préd 9:7-8, 12; Dán 12:2; 1Kor 15:16-18

Az elmúlt néhány évtizedben nagy figyelem terelődött olyan történetekre, amelyek szerint emberek „meghaltak” – vagyis megállt a szívük és nem lélegeztek –, de később feléledtek, eszméletre tértek. Közülük sokan hihetetlen tapasztalatokról számoltak be, hogy „haláluk” után tudatuknál voltak. Voltak, akik elmondták, hogyan lebegtek a levegőben és fentről néztek le a földre, a saját testükre. Mások arról számoltak be, hogy a lelkük elhagyta a testüket, majd egy csodálatos, fényes, melegséget árasztó lényel találkoztak, aki a kedvességről és a szeretetről beszélt nekik. Vannak olyanok is, akik állítólag meghalt rokonaikkal találkoztak és beszélgettek.

Annyira gyakori ez a jelenség, hogy már tudományos neve is van: halálközeli élmények. A jelenség ugyan vitatott, azonban számos keresztény ezzel akarja bizonyítani a lélek halhatatlanságát, azt az elképzelést, hogy a halál után a lélek a tudatos létezés másik szintjére kerül.

Viszont a halálközeli élmények a „két nagy tévedés” egyikének számítanak. Amennyiben az ember elhiszi, hogy a halál után a lélek ilyen vagy olyan formában tovább él, egészen védtelen lesz a legtöbb okkult és spiritizta csalással szemben. Ezek könnyen ahhoz a gondolathoz vezethetnek, akár nyíltan, akár burkoltan, hogy nincs szükségünk Jézusra. Valójában a legtöbben, akik halálközeli élményekről számoltak be, elmondták, hogy a lelkek, akikkel találkoztak vagy az elhunyt rokonaik vigasztalták őket szeretet, békesség és jóság szavaival, de semmit nem mondtak a Krisztusban való megváltásról, a bűnről és az eljövendő ítéletről – a legalapvetőbb bibliai tanításokról. Gondolhatnánk, hogy belekóstolva az állítólagos keresztény túlvilágba, a legegységesebb keresztény tanításokból is ízelítőt kellett volna kapniuk, de amiről beszámolnak, az inkább a New Age tanítását tükrözi. Ez lehet a magyarázata, hogy ezek közül az emberek közül sokan utóbb kevésbé hajlanak a kereszténység felé, mint mielőtt „meghaltak”.

Keresztényként miért kell feltétlenül ragaszkodnunk Isten Igéjéhez, még ha érzékszerveinkkel mást is észlelünk magunk körül?

A SZOMBAT ÉS AZ EVOLÚCIÓS ELMÉLET

Amennyire Sátánnak sikerült megtévesztenie a világot a lélek halhatatlanságát illetően, legalább annyira sikerrel járt azzal is, hogy a bibliai szombat helyébe a vasárnapot állította a kereszténység történelmének nagy részében (lásd a 6. és a 8. tanulmányt). Az utóbbi években az ördög újabb megtévesztéssel állt elő, ami az emberek gondolataiban gyengíti a hetedik nap, a szombat erejét, ez pedig az evolúció elmélete.

1Móz 1-2:3 tanítása szerint hogyan teremtette meg az Úr a világot? Mennyi idő kellett hozzá?

Ha csak sietve futjuk át a teremtési beszámolót, akkor is felfigyelhetünk benne két pontra. Először is, Isten mindent eltervezett és előre kiszámított. Semmi nem történt véletlenszerűen, önkényesen vagy taláalomra. A Szentírás szerint a teremtés folyamatában nem volt helye a véletlennek. Másodsor pedig a szövegekből félreérthetetlenül kiderül, hogy az Úr mindent a maga fajtája szerint teremtett, vagyis mindent külön, a többiektől elkülönítve alkotott meg. A Biblia nem tanít olyasmit, hogy minden földi életnek lett volna egy közös őse (egy kezdeti egységű). Még ha valaki nem is szigorúan veszi Mózes *első könyvének* leírását, ez a két pont kiviláglik: a teremtés munkájában semmi sem történt véletlenül és nem volt a földi fajoknak egy közös őse. Ezzel szemben a darwini evolúciós elmélet különféle formáinak van két jellemző tanítása: a véletlenszerűség és minden faj közös őse. Vajon mi lehet az oka annak, hogy *Mózes első könyvét* sokan egy olyan teória lencséin át nézve magyarázzák, ami a legalapvetőbb szintjén ellentmond *Mózes első könyve* alapjainak? Valójában az evolúció tévedése nemcsak szekuláris emberek millióit sodorta el, hanem még a magukat keresztényeknek vallók közül is sokakkal elhitette, hogy ezt az elméletet az imént említett, égbekiáltó ellentmondások dacára is összhangba hozhatják keresztény hitükkel. A végső eseményekkel kapcsolatban azonban a tévedés veszélyét még szembetűnőbbé teszi mindaz, ami az evolúcióból következik. Ugyan miért kellene komolyan venni egy napot, a hetedik napot, a szombatot, nem a hatnapos teremtés, hanem hárommilliárd évig tartó teremtés emlékeként (a legújabb feltételezés szerint ekkorra datálják a földi élet kezdetét)? Az evolúció minden valós fontosságtól megfosztaná a hetedik napot, mivel a teremtés hat napját csupán egy olyan mondává alacsonyítja le, mint hogy Romulust és Remust farkas táplálta. Továbbá ugyan ki vállalna üldöztetést vagy halált a vasárnap helyett a szombat melletti kiállásáért, ha azt hiszi, hogy a teremtéshez nem csupán hat nap kellett, hanem évmilliárdok?

HAMIS HÁRMASSÁG

A Biblia egészében megtalálható a háromszemélyű egy Isten fogalma. A végidei családokkal és üldözésekkel kapcsolatban azonban *A jelenések könyve* 13. fejezete bemutatja a „hamis hármasságot”, amit a sárkány, a tengerből feljövő fenevad és a földből feljövő fenevad alkot.

Olvassuk el Jel 12:17 és 13:1-2 verseit! Mit látunk itt?

A sárkány az Atya hamisítványaként jelenik meg, mivel egyértelmű, hogy ő irányt. Ő adja a hatalmát és a tekintélyét a tengerből feljövő fenevadnak, Krisztus hamisítványának. Miért tűnik ez a második erő Krisztus hamisítványának?

Milyen tulajdonságai vannak a tengerből feljövő fenevadnak Jel 13:2-5 szerint?

A hatalmát a sárkánytól kapja, ami emlékeztet arra, amikor Jézus elmondta, hogy Ő az Atyától kapta a hatalmát (lásd Mt 28:18). A tengerből feljövő fenevad Jézushoz hasonlóan szintén meghalt, majd feltámadt (lásd Jel 13:3). Továbbá „negyvenkét hónapig” vagy három és fél évig gyakorolja a hatalmát, ami a nap-év elv alapján Krisztus valóságosan három és fél évig tartó szolgálatának profetikus értelemben vett hamisítványa.

Hogyan mutatja be Jel 13:11-17 a földből feljövő fenevadat?

A földből feljövő fenevad a tengerből feljövő fenevad érdekeit szolgálja, mint ahogyan a Szentlélek nem önmagát, hanem Jézust dicsőíti (Jn 16:13-14). És éppen úgy, amint a Szentlélek hatalmas tettével „tüzet” hozott le az égből (ApCsel 2:3), a tengerből feljövő fenevad is valami hasonlót visz végbe (lásd Jel 13:13).

„Végül a tengerből feljövő fenevad hamis pünkösdöt hoz! Milyen céllal? Ezzel akarja bizonyítani a világ előtt, hogy a hamis hármasság az igaz Isten” (Jon Paulien: *What the Bible Says About the End-Time*. Hagerstown, Md., 1998, Review and Herald® Publishing Association, 111. o.).

Még milyen végidei családok léteznek, amelyekkel tisztában kell lennünk? Hogyan segíthetünk másoknak is felismerni, hogy ezek családok?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Gondolkozzunk tovább azon, hogy még mi minden következik az evolúció elméletéből, főként a végidei események összefüggésében nézve a szombat szerepét! Charles Darwin, akitől ez az elmélet ered, többek között azért is állt elő az evolúcióval, mert nem értette a nagy küzdelmet, így képtelen volt összeegyeztetni a jóakarató, szerető Teremtő létének gondolatát a világban tapasztalható gonoszsággal és szenvedéssel. Téves megítélése miatt más irányba fordult válaszokat keresve. Az sem véletlen, hogy az 1800-as évek közepén-végén, éppen, amikor Darwin az evolúciós elméletét javította és átdolgozta, Isten egy mozgalmat támasztott, a Hetednap Adventista Egyházat, amely cáfolja Darwin elméletének minden állítását. Milyen érdekes, hogy a Hetednap Adventista Egyház (amely, mint a neve is mutatja, a teremtéshit talaján áll), szintén nagyjából abban az időben kezdett fejlődni és terjedni, mint Darwin elmélete. Ki tudja, talán a világ megmenekülhetett volna a geocentrikus világgép és az ősnemzés óta az emberi gondolkodás legnagyobb tévedésétől, ha Darwin olvassa és elhiszi Ellen G. White-nak ezt a néhány sorát: „Habár a földet átok sújtotta, még mindig az ember tankönyve lehetett. Most már azonban nem csak a jót szemléltette, mert a gonosz mindenütt jelen volt. Megfertőzte, megrontotta a földet, a tengert és a levegőt. Ahol egykor csak Isten jelleme és ismerete mutatkozott meg, most Sátán jelleme és a gonosz ismerete is ott olvasható. A természetből – amely most a jó és gonosz ismeretét egyaránt kinyilvánította – bűnének következményeképpen az embernek állandóan figyelmeztetéseket kellett kapnia” (*Előtted az élet - Nevelés*. Budapest, 1992, Advent Kiadó, 21. o.).

Darwin tehát felállította evolúciós elméletét, amit Isten természetének és jellemének, valamint a bűnbe süllyedt világnak a téves értelmezésére alapozott. Sajnálatos módon az elméletéből eredő következtetések miatt emberek áldozatul esnek Sátán csalásainak, különösen az utolsó válság idején.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Vajon miért utasítja el olyan sok keresztény azt, hogy Sátán valóban létezik? Hogyan mutatja ez is, hogy mennyire veszélyes elvetni a Biblia világos tanítását?
2. Mit mondhatnánk annak, aki egy halálközeli élményt követően állítja, hogy tapasztalta: a halál után valóban tovább él az ember?
3. Még milyen okot mondhatunk arra, hogy az evolúciós elmélet követői sokkal védtelenebbek a csalásokkal szemben az utolsó időkben?

TÚRMEZEI ERZSÉBET: KÖSZÖNÖM A HANGOT!

Megköszöntem már a hangot neked?
Az eddig hallott végtelen sokat?
Kedves, meleg, ismerős hangokat,
szigorúkat és szelídeket?

Az édesanyám minden jószavát?
Dalos madárét és harangokét?
Szellősuttogást és tücsökzenét,
ha az éjszaka csendjén suhan át?

S a Te hangodat, hogy beszélsz velem,
és megérthetem és meghallhatom?!
Minden szavad éltet és kegyelem.

Akár sújt, ítél, akár simogat.
Általuk vezetsz boldog utakon.
Köszönöm a hangot. A hangodat!